

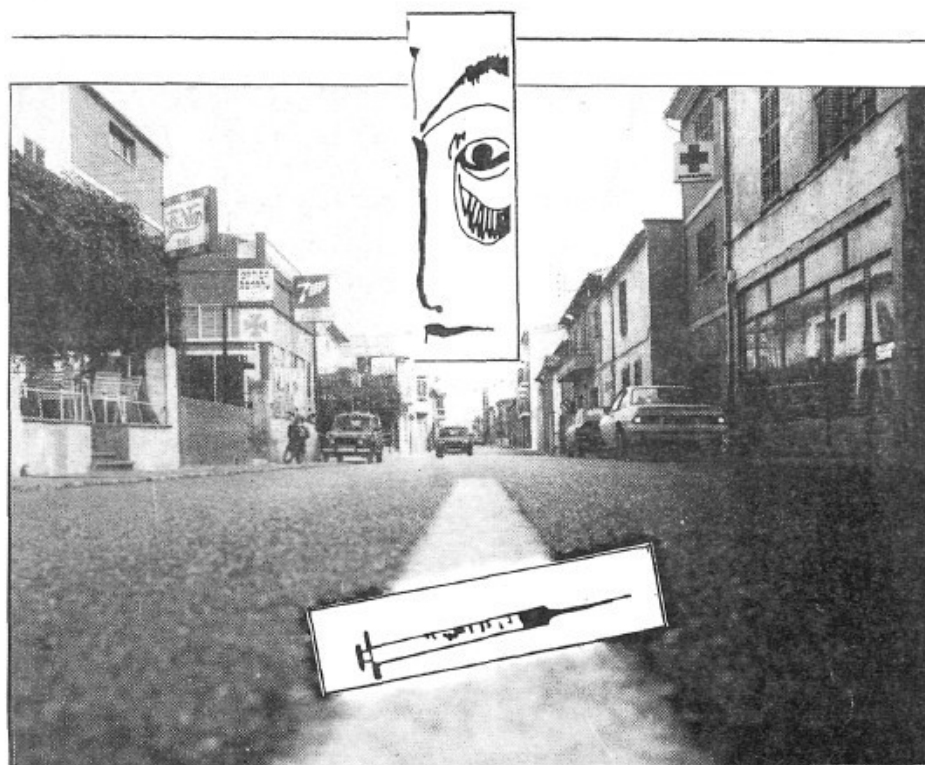

Es Molí Nou

PREMSA
CORONA

VILAFRANCA, GENER-1989 NÚMERO 30

Editorial

***La droga a Vilafranca,
un problema per resoldre
entre tots.***

Bartomeu Estrany, el "jove demòcrata",
ens deixà el dilluns de Sant Antoni.

A Vilafranca, de tant en tant, es troben xeringues tirades per alguns indrets. I segons pareix, no només provenen de l'ambulatori ni de l'excorxador. Hi ha persones que estan enganxades a l'agulla, es a dir, hi ha drogadictes. Davant aquest fet són possibles distintes reaccions:

Primera; la d'aquells que diuen: "Allò que veiem per televisió o que sentiem dir d'altres llocs, ja ens ha arribat. No podem fer res".

Segona; la d'uns altres que van a la caça de bruixes cercant qui seran aquests desgraciats i quins pares maleducadors són els qui tenen aquests fills, per a llavors poder dir: "Ja se veia venir... saps si fos meu, que aviat se li hauria acabat sa pardaleria".

Tercera; n'hi haurà que exigiran a les autoritats civils i religioses que arreglin aquest problema, en un intent de culpabilitzar-les.

Des d'aquesta editorial volem dir ben fort, que rebutjam aquestes tres postures i que les consideram totalment fora de lloc. Per què?. Doncs, perquè la

(continua a la pàg. següent).

Editorial

(Ve de la pàgina anterior).

primera sols pot caure en la desesperança, la segona és fruit del desconeixement de la realitat, acusa i culpabilitza sense saber a qui i dramatitza, que són les pitjors postures per fer front a un problema tan greu. I la tercera, cau dins una actitud molt típica del drogadependent que és la de responsabilitzar els demés oblidant-se de la seva pròpia responsabilitat.

Ara bé, són possibles, en la nostra opinió, altres reaccions davant aquest problema i que creim que val la pena potenciar. Totes elles tenen en comú la voluntat d'afrontar el problema i la capacitat de carregar amb la pròpia responsabilitat, sense falses dramatitzacions ni escàndols farisaics.

Respecte a les famílies, pares i padrins, és possible tenir una actitud d'estimació i claredat. La primera suposa tenir temps per al diàleg, donar importància a la comunicació, saber tancar el botó de la "caixa tonta" i poder parlar tranquilament de les coses que ens passen i de nosaltres mateixos. La segona suposa ésser honrats i coherents. "Claredat", que vol dir que si creiem en uns valors, no per l'ansia de tenir més que el veïnat o que l'altre, hagem de matar i destruir allò en que creiem. "Claredat" que vol dir que al fill o al nét no li donem tot el que demana per a què estigui content, sinó sols allò que necessita (i convé tenir molt clar que vivim en una societat que ens crea moltes necessitats falses) i que es guanya. El fill o el nét ha d'aprendre que no tot es regala, sinó que les coses s'han de lluitar i això junt amb l'estimació li ajudarà a enfortir el propi caràcter.

Respecte els educadors, cal ésser conscients que el més important de l'escola són els al·lots i que si bé és veritat que els coneixements i la informació són necessaris, és molt més important la formació i el creixement psicològic.

Respecte el poble com a tal, i als seus representants tant polítics com religiosos, val la pena que ens preguntem; "Quins valors transmetren als més joves; quantes hores dediquen a ajudar als nins i quin pressupost tenen per a la prevenció. Això vol dir, quantes persones dediquen hores gratuïtes al servei de caus de vida pels qui estan creixent els al·lots i quants doblers es dediquen a la creació de clubs, per exemple d'esplai, d'esports, excursions, grups de teatre o d'altres activitats culturals?. Quina capacitat tenim com a poble de no admetre a la vila, llocs a on sabem que els nostres fills hi van i que allà es compra droga?.

Si és veritat que en el problema de la drogadicció tocam la punta de l'iceberg de la nostra realitat social, voldríem des d'aquesta editorial pegar un crit ben fort dient que la droga només és el símptoma d'una realitat. I és aquesta realitat de fons, la que necessitam treballar.

"ES MOLÍ NOU".

BARTOMEU CATALÀ

LA LLUITA POT COMBATRE LA DROGA

Se m'ha demanat que escrivís un article sobre qui és, i com és un drogadicte. Això en principi no m'agrada massa, ja que definir un tipus de persones no només és difícil, sinó que també crec que perillós. De totes formes sé que puc dir unes característiques que es solen donar a tots aquells que són adictes a les drogues.

En primer lloc diré que el drogadicte no és un bitxo raro, no és cap ser vingut d'un altre planeta o galaxia, ni té ales als peus ni banyes al front; es una persona normal, jove, -jo en conec des dels 15 fins els 40 anys-, que té un problema més. I aquest problema és l'addicció a la droga.

Per què aquest problema?. Que suposa?. O sigui; per què avui hi ha drogadictes?. Què s'ha de fer per sortir-ne?.

Són grans preguntes a les que intentaré donar un principi de resposta. Aquest problema és sol donar a aquelles persones que són inmadures -que no han acabat de créixer psicològicament-; covardes i dèbils, es a dir, que enfront dels problemes que tots tenim, en lloc de fer-els-hi front i lluitar-los, un escapa i cerca la solució des de fora, que en facilitat es victimitzen, es a dir que creuen que hi ha certes coses que sols els hi passen a ells i d'això ells no en tenen la culpa, sinó que són els altres -sigui família, escola, societat ...-

A aquest tipus de persones és possible que molt poc els hi ajudi a caure en l'absurd de la droga. I aquest molt poc pot esser per exemple, la curiositat de que és això, la pressió del grup en que un està, i pel desig de no desentonar dins el grup, (recordem que una de les característiques és la seva debilitat); per la necessitat de demostrar a ell mateix i als altres que és un home, que no se tira endarrera davant experiències que poden esser perilloses; els problemes familiars, el fracàs escolar, qualche tipus de problemes personals (per exemple: complexes, fracàs sentimental), el dolor d'uns estudis sense futur, d'un desig de treball i de futur més clars...

La droga té fa estar bé, t'allunya de la realitat. Aquesta fase però, no dura massa temps. Ben prest arriba la necessitat d'aconseguir-la.

Potser que la droga dugui a un món distint, ... Normalment la primera dosi confirma l'expectativa. La droga té fa estar bé, t'allunya de la realitat. Aquesta fase però no dura molt de temps. Ben prest comença la necessitat obsessiva, l'esclavitud de la recerca de la dosi i dels medis per aconseguir-la. A la llarga existeix el carrer i la cita amb la mort. I tot això suposa el dolor,

el sofriment, la solitud i l'automarginació. Jo en la meua vida -i he recorregut molt de món- no m'havia trobat mai amb tant de dolor acumulat, amb tant de patiment viscut, amb la presència constant de la lluita entre la vida i la mort.

Una vegada haver arribat en aquest punt d'esser drogadicte -i un hi arriba quan menys en fa comptes perquè amb això no es pot jugar-, que es pot fer?.

Jo estic convençut que de la droga se'n pot sortir. Això no és fàcil, però és possible. El camí no és breu, perquè suposa que una persona inmadura, creixi; i que on hi ha romès la covardia i la debilitat es canviï per força i valentia. I això no és cosa de dos dies.

Per tant davant aquest problema el que no podem fer és agafar l'actitud de l'estruc, amagant el cap davall l'ala, sinó afrontar i lluitar. I jo diria que la forma més senzilla de fer front a aquest problema és agafar els trepins i venir al Centre d'Acol·lida que tenim al "Terreno". I allà, junt amb persones ben preparades, amb al.lots que comencen a lluitar per la seva vida i amb pares i familiars que aprenen com tractar el drogadicte, és possible fer el camí de recuperar moltes de les coses perdudes. Ah! i la única condició per entrar allà és que el drogadicte vulgui sortir de l'absurd i esser fort. No es paga res de doblers, per sí que es demana molta d'il·lusió i molt d'esforç.

PIPER MANACOR

Tomate triturado 1 kg La Huerta Verde.....	85
Tomate natural 1 kg La Huerta Verde.....	85
Pimientos morrones 1/2 La Huerta Verde.....	88
Piña en almibar 3/4 El Molino.....	92
Atún claro Masso 1/4.....	102
Galleta Tostarica 1 kg.....	197
Galleta Marielu 300 grs.....	85
Galletas Principe 180 grs.....	69
Panecillos Lu integral y trigo.....	119
Nocilla 220 grs. 1 sabor y 2 sabores.....	99
Café Brasilia superior 250 grs.....	122
Aceite girasol Coosol 5 L.....	778
Aceite oliva 0'4º Coosur 1 L.....	257

Cinzano blanco y rojo 1 L.....	302
Ginebra MG 1 L.....	498
Soberano 1 L.....	599
Cava Delapierre extra.....	284
Cava Roca y Amat.....	310
Cerveza San Miguel s/r pak. 6 u.....	168

Pañal Ausonia oro T G 48 u.....	1495
Pañal Ausonia oro T SG 42 u.....	1495
Servilletas Marpel 100 u.....	76
Papel higiénico Marpel 4 u.....	116
Rollo cocina Scottex 2 u.....	139
Jabón dermoprotector Sanex 1 L.....	339
Gel Palmolive 900 gr.....	253
Suavizante Idenor 2 L.....	144
Suavizante Idenor 4 L.....	250
Lavavajillas Idenor 1 L.....	62
Limpiador Ajax polvo 750 grs.....	87
Ajax Pino limón 1 L.....	132

Yogur natural Chamburcy pak 8 u.....	166
Yogur sabores Chamburcy pak 8 u.....	181
Petit Chamburcy 90 grs. pak 6 u.....	204
Yogur natural Chamburcy.....	22
Yogur sabores Chamburcy.....	24

Jamón cocido Casademont.....	550 ptas/kg
Salchichón meloso Casademont.....	529 ptas/kg
Mortadela con aceitunas Casademont.....	399 ptas/kg
Chopped pork Casademont.....	399 ptas/kg
Queso La Pavesa.....	890 ptas/kg

Merluza Oliver.....	315 ptas/kg
Mero Oliver.....	247 ptas/kg
Gamba langostina Oliver.....	1610 ptas/kg

Chandal niño surtido.....	950
Pantalón chandal.....	650
Traje niña.....	2219
Camisas vaqueras Mustang.....	2660
Pantalón vaquero.....	2400
Calcetín tenis caballero.....	176
Medias panty señora.....	125

Mantas mesa camilla.....	3149
Mantas plaza.....	780

Bota recia.....	1100
Zapatos niño surtidos.....	1975
Zapatos deportivos Kelme.....	2950

DEL 13 AL 26 ENERO

DEMANAM MÉS COL.LABORACIONS.

Hem encetat un any nou. El començament del 1989 obre una nova pàgina de la història present del nostre poble. Tota una sèrie d'esdeveniments, de cap a cap d'any "escriuran" un nou capítol. "Es Molí Nou" es prepara per enregistrar cada un d'aquests importants esdevenirs i també per trescar dins el nostre passat com a poble. Aquesta revista camina ja cap el seu tercer any d'existència i seguim mantenint ferme el propòsit de continuar la tasca informativa amb més o menys encert i acceptant tota mena de crítica.

Una de les motivacions principals de mantenir una publicació com "Es Molí Nou", és la col.laboració. Perquè tots els vilafranquers jugam un paper dins la història de Vilafranca. Per tant, una vegada més, ens correspon demanar la COL.LABORACIO a tots, homes i dones, i de forma molt especial als més joves. "Es Molí Nou", la revista, no ha d'ésser el resultat d'unes idees ni del treball d'uns pocs vilafranquers que un mes sí i altre també, només per vocació i pròpia satisfacció, elaboren un periòdic pels lectors d'avui i sobretot pels de demà.

Més bé pensam i creiem que una revista ha de ser el treball conjunt entre tots els qui tenguin qualche idea per donar a conèixer i vulguin posar el seu gra d'arena per a que els vilafranquers del futur sàpiguem com eren, com pensaven i que feien els seus avantpassats. Aquesta és una tasca que feta en CONJUNT és indescriptiblement enriquidora col.lectiva i individualment. En canvi si la revista es converteix en una tasca d'uns pocs, aquesta arriba a cansar amb el pas del temps i moralment, resulta molt poc gratificant.

Ens interessa i de fet cercam, que aquesta publicació que ara teniu en les mans, sigui una revista de contingut plural. I res millor per aconseguir-ho que la COL.LABORACIO desinteressada de persones, amb noves idees i criteris distints, que amb ànim i esperit de servei a la CULTURA del poble estiguin diposades a fer EQUIP amb nosaltres al front de "Es Molí Nou". Hi ha places vacants per a la Direcció, Redacció, Administració, Publicitat, Mecnografia, Maquetació i altres activitats culturals com; organitzar concursos, exposicions, conferències, i un llarg etcètera. També interessa rebre més escrits que parlin o opinin sobre fets,

actuals, passats o futurs, vivències dels vilafranquers.. Cartes obertes amb sanes crítiques, notes de societat, d'esports, fotografies i tot quant pugui resultar d'interès. Com fins ara, seguim amb el compromís de publicar tot el material que ens arribi, sempre i quan no es surti de les formes ètiques.

En el proper mes de maig aquesta revista complirà el seu tercer aniversari. En veritat, ens agradaria celebrar-ho amb moltes cares noves. Seria senyal d'una segura continuïtat de "ES MOLÍ NOU".

Que el 1989 ens dugui bones noves i ens sigui de profit a TOTS.

Molts d'anys.

GLOSES

En Rigan se despedirà
despreciant als més humils,
cap a Líbia amb es missils
i està bé tot lo que ell fa.

Per agafar rates petites
tu ets des molixos valents,
dius an els d'esquerra, dolents!
i tu de fer guerres t'aprofites.

Tu i es rus també teniu
crec, totdós, armes d'aquestes,
perquè a Rússia no molestes
Rigan tu, si ets tan viu.

Capritxós, maleducat,
com es partit que l'apoiu,
així és es camí de pau?
que voltros teniu preparat?

Ronald jo no te perdon,
tu dius que no vols dictadura,
i si no fos que es rus t'atura
tu dictaries el món.

Rica mafia poderosa
s'armes són ses vostres lleis,
això es tot es bé que feis
ets terrorista i asquerosa.

Voltros mafia aufegau
tots es països més pobres,
així és es vostro camí de pau
Bon Jesús, diguéis que hi trobes.

També ens voleu fer menjar
sa vostra carn que es dolenta,
que venga d'allà on venga
per tot voleu comandar.

Voleu comandar i jutjar
i que ets altres no vos jutgin,
i es dèbils que no puguin
feina, garrot i collar.

Un total despreci humà
amb una rialla abusiva,
En Ronald se despedirà
regant de sang, quina vida!

Poetes de Vilafranca
vos dedic una cançó,
jo deman carta blanca
per fer una reunió.

Idea i força de tots
experiència i història,
de tots un poc de memòria
amb gloses de quatre mots.

De lo que som capaços
de lo que pareix bé o no,
qualque més llarga cançó
i adelantar que duim atrassos.

De sa feina surt es profit
i des profit tenim es bens,
es valor d'un passatemp
que pot esser divertit.

Si me voleu contestar
jo vos ho agrairia,
i de bon gust acabaria
pagat meu, amb un dinar.

**CORREDURIA DE SEGUROS
GOMILA S.A.**

Un pont

entre la companyia i vostè

Li ofereix tota classe de segurances
amb preus ajustats.

Subagent a Vilafranca: **Sebastià Rosselló Garí.**
C. Sol 26. Telèf.-560135

COLONITZAR

"NO VOLEM QUE ENS DONEU UNA MÀ, SINÓ QUE
ENS LLEVEU LES MANS DE DAMUNT"

Així s'expressava l'índia Jerònima a una carta.

Colonitzar, matar lentament la identitat d'un poble. Imposar unes normes, uns costums, unes lleis, una religió, una llengua, a on ja hi ha normes, costums, lleis, religió i una llengua. Vèncer i no convèncer. Combinar l'espasa amb la creu. Si creus, te deixarem viure, o sia, si te sotmets a nosaltres, si te rendeixes, si ens adores ...

Molts d'indis, feels a la seva terra i compromesos amb el seu poble moriren màrtirs. Ens conta Augusto Casas en el llibre "Fray Junípero Serra, el Apóstol de California": "Cuando Guatimocín sufría el suplicio del fuego lento a que lo habían condenado los conquistadores, consolaba a su ministro con estas palabras; "¿Estoy yo acaso sobre un lecho de flores?", porque morir cuando sus dioses enmudecían era una gloriosa acción del valeroso indio".

Una colla de regles abans d'aquest fet, prop de l'any 1493, de Roma sortí un decret; la butlla "inter caetera", que afavoria i donava corda ferm als colonitzadors;

"... els terrenys que descobrireu se-
ran vostres, però heu d'evangelitzar
la gent". Aquesta butlla la donà, si
mal no record, el papa Alexandre VI.

Podeu pensar si, a partir d'a-

quest moment, en devien fer de lluen-
tons l'espasa i la creu en mans d'es-
panyols, portuguesos, etc...

Tot això dugué el que anomenam
colonialisme, explotació econòmica,
marginació política i social, i a la
negació del dret de desenvolupar lliu-
rament les seves potencialitats cultu-
rals.

El primer punt de la declaració
ecumènica indígena diu així: "Els po-

bles indígenes, des de la
invasió europea, han pa-
tit l'explotació de les
classes dominants, del
capitalisme i han estat
objecte d'una expropiació
i violació permanent de
les seves terres, orga-
nització política, cultu-
res i religions; com tam-
bé del deliberat saqueig
dels seus recursos natu-
rals i la transferència
de les seves riqueses cap
Europa i Nordamèrica. Al-
hora s'imposen estructu-
res socioeconòmiques i
polítiques, diferents a
les formes de viure i
d'organitzar-se l'indíge-

na; tot això l'ha portat a l'aïllament
i la marginació de forma segracionista"

Ara, Europa, sobre tot Espanya es
disposa a cantar victòria, de tots a-
quells atropells denigrants amb el Vè
aniversari del descobriment d'Amèrica.

I l'Església ja comença a recor-
dar a aquells que portaren la creu.

Cap membre del PSM ni el d'UM varen assistir-hi

L'Oposició Municipal no treu el nas en el primer ple de l'any

L'absència dels cinc membres de l'Oposició Municipal en el primer ple de 1989 va permetre que en quinze minuts fos despatxada la sessió ordinària celebrada el primer dimarts de gener. Per primera vegada, que recordem, a l'etapa democràtica el grup de govern d'AP estrobà sol per motius no justificats dels quatre membres del PSM i del representant d'UM. La nul·la presència de públic també ajuda a que la solitud del grup conservador fos més ferma.

Els punts a tractar no tingueren per tant cap mena de discussió i el batle es limità sols a fer unes quantes puntualitzacions. En el primer dels cinc punts que componien l'ordre del dia, foren aprovats els dies de

Sant Antoni, 17 de gener, i de Santa Bàrbara, 4 de desembre, com a festes locals. També s'aprovaren les comptes de capital corresponents al segon i tercer trimestre del 88 i l'aplicació d'una nova ordenança sobre llicències per a autotaxis i que entrarà en vigència a partir de 1990.

Abans d'entrar a l'apartat de precs i preguntes el batle presenta una moció d'urgència pel que s'allarga el termini de presentació de pliques dels constructors de la vila i que s'ha de presentar per al projecte de construcció de la piscina municipal en el Poliesportiu "Es Molí Nou". Aprovada la urgència de la moció i aprovada també aquesta i davant la manca de precs i preguntes des de la batllia fou aixecada la sessió.

L'OPOSICIÓ EN QUADRE.

El lema postelectoral del PSM; "SEGUIREM ENDAVANT AMB IL·LUSIÓ", sembla que sols ha aquantat desset mesos dels quaranta-vuit que duren els mandats municipals. Després de la penosa imatge en el primer ple de l'any, els grups de l'oposició municipal donen la impressió de "passar olímpicament" dels seus deures, davant la prepotent política d'AP.

PSM i UM, han passat d'ésser uns encantadors il·lusionadors, a uns perfectes "desertors" de les 699 confiança obtingudes el 10 de juny del 87, 35 més de les que aconseguí qui per LLeï d'Hont obtingué majoria absoluta de regidors. No es tracta en cap cas, el retreure una de les febleses de l'actual sistema democràtic. Més bé, s'ha d'exigir a qui tenen la "democràtica obligació" de representar a 699 ànimes, que ho facin amb una mica de moralitat.

Miquel Barceló.

Des de que els nostres avantpassats començaren a comparèixer a on ara és Vilafranca, podem dir que ha plogut molt. Sense dubte, ells no es plantaren ni per un moment les necessitats que avui tenim, primer perquè no eren moltes i segon, que eren uns altres temps on hi havia qüestions de pura subsistència que eren prioritaries.

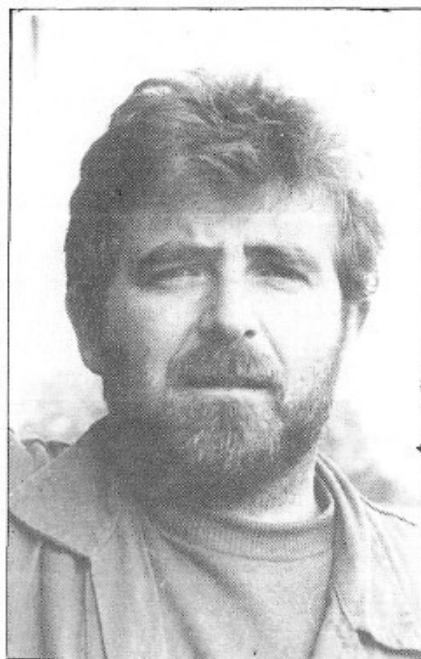
A partir del fet de viure en comunitat es produeixen noves necessitats com és ara el tenir que eliminar tots els fems i demés productes que és van concentrant en un entorn reduït i que la pròpia natura no pot, en aquest punt concret, tornarlos integrar als cicles naturals de depuració.

L'home i els residus que produeix és la font de contagi primera i més perillosa per a ell mateix, com està demostrant per la història de les malalties infeccioses que antany feien matx dins d'una comunitat empestada. Sense dubte, la medicina ha aconseguit importants avanços en aquest camp. Però és curiós constatar que la majoria d'epidèmies (tuberculosi, pestes, viruela, còlera, tifus... etc.), varen començar a desaparèixer temps abans de que es descobriés la penicilina o d'altres productes específics per a combatre-les. Sense cap dubte, aquest fet té una explicació clara degut a que varen ésser més importants els coneixements envers dels mecanismes de transmissió d'aquestes epidèmies per prevenir-les, que no el descobriment dels productes per curar-les, i aquests mecanismes de transmissió passaven per la millora general de les

El Clavegueram com exponent de desenvolupament soci-cultural

condicions de vida d'una població com són; una millor i més adequada alimentació, una neteja més escrupulosa del propi cos i de l'entorn on es feia la vida.

Els estudis epidemiològics actuals encara ens duen a pensar amb els mateixos temes i a mesura que la comunitat creix en riquesa, també ho fa en salut si aquesta riquesa es reflexa en una vida més digna per a la persona, tant físicament com mentalment.

Hem de prendre consciència de la importància que té el tractament final de les aigües brutes i que l'obra no es quedi coixa, si no es té en compte la part més essencial del projecte com és la depuradora".

Desgraciadament, riquesa, cultura, benestar i salut no sempre corren juntes i avui ens trobam que hi ha comunitats amb molt variable composició d'aquests elements primordials per a una vida comunitària digna per a cada individu. Sense cap dubte, que aquest benestar ideal no s'aconseguirà només per un millor sanetjament del nostre poble, però és segur que aquesta obra contribuirà a una bona millora.

Encara que avui, ni la població ni les mateixes autoritats sanitàries del nostre país n'estan molt preocupats per l'aparició d'aquelles epidèmies macabres d'antany, es té que considerar que la millora en les condicions d'habitatge, automaticament repercuteixen en un estat de salut general, també millorat. Així, si bé les hepatitis, les gastroluteritis, els tétanos, els cucs intestinals, etc., no són massa greus en sí, produeixen unes lesions a l'organisme que el debiliten per enfrontar-se a noves embatudes per malalties que no tenen un origen en el entorn i contra les que no hi podem lluitar des del punt de vista exclusiu de millora higiènica general.

Tan important com les repercussions físiques damunt el cos, és el fet de que la higiene, la netedat és un símptoma de respecte per sí mateix i pels altres, de tal manera que aquest respecte compartit és la norma bàsica de tota convivència i ben bé pot començar per aquí l'intentar-ho.

La nostra petita comunitat de Vilafranca produeix prop de 10 tones diàries de fems

que juntament amb l'aigua de neteja que s'empra, poden arribar a 400 tones/dia que es tendran que eliminar mitjançant el clavegueram i que finalment es concentraran a un punt concret per a la seva depuració en més o menys grau.

Es compren que aquesta quantitat de residus líquids (sense comptar els residus sòlids), són perillosos per a la nostra salut i pel nostre entorn i encara més si els concentram. Per tant necessitam primer, d'un tractament adequat per treure-li aquest perill (depuració primària) i si després volem aprofitar aquestes aigües depurades, cal una depuració més completa. Pel nostre poble la finalitat d'una obra com és el clavegueram és la d'eliminar el perill de les aigües brutes i per tant hem de considerar prioritària la depuració i no la xarxa de tuberies per a la recollida d'aigües, on en tot cas, es tendria que plantejar a la vegada i no que la depuració es deixi tan a l'aire com sembla, mentre la xarxa de tuberies es va construint amb moltes presses. Des d'aquest espai voldria que els responsables de les obres i també tots els vilafranquers prenguessim consciència de la importància que té el tractament final de les aigües brutes que volem recollir i per tant que aquesta obra es queda coixa si no es té en compte la part més essencial del projecte com és la depuradora.

BARTOMEU BARCELÓ

Cartes a la redacció

Senyor director de ES MOLI NOU:

La informació dada sobre la vaga general del dia 14-D, crec que és inexacta o al menys errada en quant a l'assistència sanitària.

Vull rectificar tal informació en virtut dels drets que em confereix la Llei Orgànica 2/1984 de 26-03, REGULADORA DEL DRET DE RECTIFICACIO.

El dia 14-D, el Centre Sanitari es va obrir al públic a les 9 hores i es va tancar a les 10,30 davant la manca de concurrència.

Els únics serveis que foren suprimits foren els d'extracció de sang, per la incidència de l'esmentada vaga en el laboratori que els realitza.

Com a dada anecdòtica, si volen publicar-la, cal dir que només assistiren tres persones a demanar assistència mèdica, cap d'elles amb caràcter d'urgència.

ANTONIO UGENA PARTEARROYO
Cap Local de Sanitat de Vilafranca.

Nota: Recordam que totes les cartes dirigides a aquesta revista han de portar; Nom i llinatges i número de D.N.I. i el que siguin escrites en castellà no és obstacle per a que una vegada traduïdes puguin esser publicades.

GLOSES

Aquest clavegueram ditxós
pels carrers farà taques,
i es forats de ses butxaques
se faran de dos en dos.

De lo que haurem pagat
ses nostres se buidaran,
però altres s'ompliran
abans d'haver-lo acabat.

Sant Antoni gloriós
donau-nos a tots un bon vent,
perquè hi haurà molta gent
a qui li pegaran ses calors.

S'hi gastaran molts de milions
no sé si encara bastaran,
segons lo que hi emplearan
mos estrenyeran es c... calçons.

Metro lineal o quadrat
es batle no és es què,
noltros sabem es per què
qualcú quedarà arruïnat.

Si un expressa un pensament
sense apuntar amb es dit,
es qui se sentirà ferit
ho dirà a s'altre gent.

Els qui estan devers es torrent
ho passaran molt puta,
i si s'aigo és molt bruta
plany a tota aquella gent.

D'olor a aigos brutes
en varen sentir una vegada,
encara hi ha una barriada
on s'hi sent olor, i no és de fruites.

Una pregunta varen fer
sobre sa plaça d'allà dalt,
el qui pagarà estarà malalt
i no li caurà gaire bé.

Trob que a aquesta obra
la podrien depassar,
es clavegueram mos costarà
més de lo que sa gent cobra.

Amb aquest desset milions
que sa plaça costarà,
trobo que podrien alleugerar
des poble els butxacons.

Ses obres envant aniran
i mejarem molta pols,
a tots el mos entraran dolç, dolç,
però els doblers no se perdran.

JAUME NIGORRA

De rebot o sense rebot
ses butxaques munyiran,
amb tant de clavegueram
ja senten olor per tot.

Si es fa amb una tongada
no menjarem tanta pols,
es glop no serà tan dol,
però en sortirem d'una vegada

Si enmig jo estigués
pegaria una estiredeta,
i no la tendria tan estreta
a sa butxaca pels doblers.

Els Reis

La primera paraula que pronunciarà aquest nin serà en mallorquí.

Els infants que ara neixen a la nostra illa són ciutadans del món per dret propi. La paulatina desaparició de les fronteres, l'expansió dels mitjans de comunicació i l'agilització dels transports, posaran a l'abast de tots aquests infants la possibilitat de visitar o de fixar la residència a qualsevol lloc del món. Per tot això no hi ha res tan important com

oferir-los, des de molt petits, la possibilitat que siguin vertaderament conscients de la seva pròpia identitat i que puguin sentir-se dignes hereus de tota la riquesa de la nostra cultura. La normalització de la nostra llengua i el coneixement de la nostra cultura és l'únic camí perquè puguin aconseguir-ho. La nostra obligació, evidentment, és facilitar-los-ho al màxim.

... I així i tot, Mossen Galmés no aconseguí omplir "Son Pessesta".

(Redacció).— Ja anam per la segona vegada que els organitzadors dels Reis, juntament amb Mossen Galmés monten el "número", sense preveure que als infants el que realment els hi interessa és la festa mateixa, es a dir, els Reis Màgics i l'entrega de les tan esperades joguetes.

No s'explica el que els nins i nines hagin d'aguantar la missa abans de veure complides les seves il·lusions, pel fet de que al rector li interressi omplir l'església i fer millor bassina. Un any més la incompetència del rector i organitzadors ens obliguen a desaprovar fets que, com aquest, demostrin no tenir en compte els nins.

Nosaltres proposariem des de la revista que primer entregassin les joguetes i que llavors es fes la missa. Tot i això la recollida final de joguetes, en aquest aspecte, va transcórrer amb una notable i destacable bona organització.

BAR EL CRUCIE

PRIMERES COMUNIONS

BATEIGS

ANIVERSARIS

Especialitat en: Arròs brut.

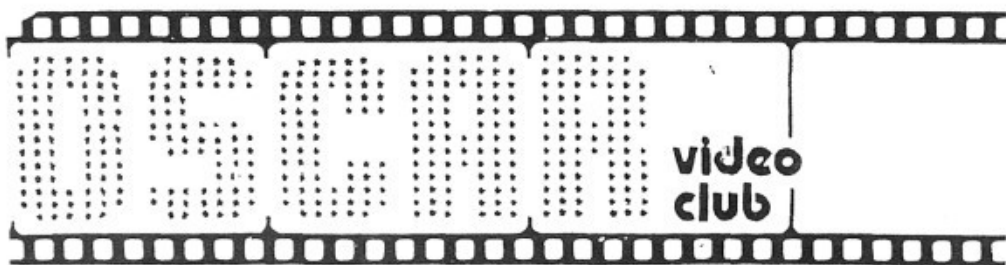
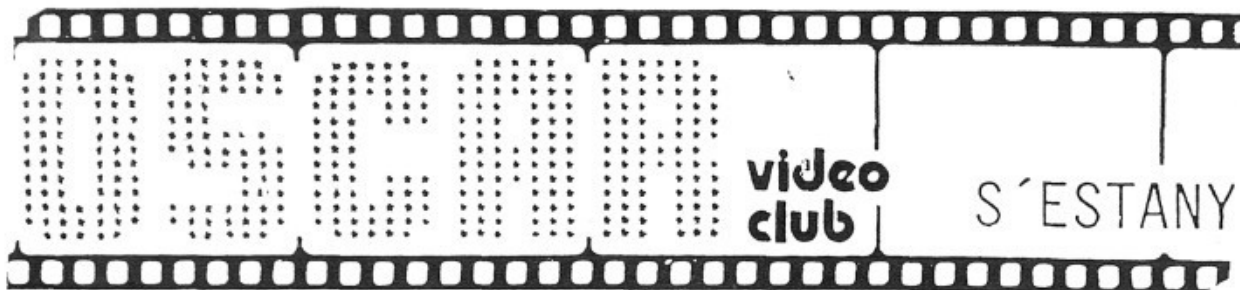
Frit Mallorquí, LLengua,

Sopes, Porcella, Callos.

DISSABTES I DIUMENGES OBERT

Ctra. Palma-Artá, km 41

Tel. 560073 Vilafranca

**800 Pel·lícules a
la seva disposició**

— LES HORTALISSES. —

L'ÀPIT BENÈFIC

BARTOMEU CATALÀ

Apium graveolens.— És un aliment alcalinitzant i refrescant. Conté un oli essencial aromàtic que li otorga virtuts aperitives. Menjat cruu, afavoreix les secreccions de saliva i suc gàstrics, pel qual facilita la digestió.

És un gran tònic nerviós i general. Juntament amb la ceba crua, és l'hortalissa que millor contribueix a la remineralització de l'organisme.

És un aliment calificant, beneficiós pels ossos i dents. També per a la formació de la sang i procés de coagulació de ferides.

Ajuda a eliminar l'àcid úric, per tant, és antireumàtic i antiartrític.

És depuratiu i regenerador sanguini, per tant, ajuda a la neutralització de toxines i a la formació de glòbuls blancs.

També és diurètic i oxidant, estimulant de les glàndules suprarenals; antiescorbútic; drenador pulmonar i hepàtic; carminatiu; laxant; antiséptic; aprimant; lleugerament afrodisíac.

També afavoreix el creixement i ajuda a capguardar-se de les infeccions.

De l'àpit s'extreu una sal que ben bé es pot prendre enlloc de la sal normal i inclús és millor soportada pels estòmacs delicats.

Per emprar externament afavoreix la cura de les ferides. Les llavors són digestives i carminatives. I les arrels són diurètiques i aperitives.

És molt indicat en varis tipus de dietes per nefrítics, és a dir els que pateixen dels rojons (per tenir menys del 3% de proteïnes) i pels diabètics (per esser pobre

amb hidrats). En dietes de baixes calories contra l'obesitat (disminueix la sensació de tenir fam i manté un bon funcionament intestinal).

L'àpit és molt útil en casos de: desgana, digestions lentes; astènia (estrés, convalecència, insuficiència suprarenal; nerviosisme; desmineralització, impotència, febres, reumatisme, gota, etc.). Com es pot emprar? Menjant-lo com a ensalada o suc. També cuit dins el cuinat o per fer un bon brou. Recordem que l'àpit es menja cuit sobretot quan hi ha estòmacs amb digestions delicades. També es pot fer suc d'àpit perquè té moltes propietats. És drenatjador del fetge i dels ronyons. És tònic nerviós, és depuratiu, antireumàtic i antigotós.

CONSELLS

Vet aquí alguns consells de com es pot fer el suc d'àpit:

- Apit-pestanaga.
- Apit-poma
- Apit-pestanaga-poma.
- Apit-poma-llimona.
- Apit-pestanaga-llimona.

Per millorar el gust del suc s'ha de procurar que el percentatge de l'àpit sigui de una tercera o quarta part del total.

Per a cures intensives (per exemple pel reumatisme), es pot prendre diàriament, durant quinze o vint dies, mig tassó de suc de fulles d'àpit en dejú o abans de les menjades.

VITAMINES

Les vitamines que conté l'àpit són les següents:

- VITAMINA A.
- VITAMINA C.
- VITAMINA E.
- VITAMINA B₁, B₂.
- VITAMINA PP.

MINERALS

Els minerals que conté l'àpit són:

- POTASI.
- SODI.
- MAGNÈSIC.
- FERRO.
- SOFRE.
- FOSFOR.
- CLOR.
- MANGANÈS.
- COURE.
- ZINC.
- ALUMINI.

Malgrat a la sequedat els esclatasangs han rebenant.

Noticiari de la vila

Independentistas y «ultras» se enfrentan en las calles de Palma

Duros enfrentamientos entre manifestantes del Movimiento de Defensa de la Tierra y ultraderechistas tuvieron como escenario la Plaza Pío XII de Palma. Frente a la hamburguesería McDonalds, jóvenes encapuchados de ambos bandos y un guarda jurado se propinaron golpes y bastonazos. La Policía Nacional tuvo que intervenir para poner orden y restituir la normalidad. Los incidentes se registraron a primeras horas de la noche del sábado 31 de diciembre. En la fotografía de Francisco Amengual, un joven ultra, con la cara ensangrentada tras los disturbios, canta el Cara al sol. Tras la luz del flash, esta persona se dirigió con claros síntomas de excitación al reportero y la cámara a esconder su cámara fotográfica. Escóndela o te la meteré en el culo. En un comunicado de prensa, el MDT afirma que «estos incidentes son consecuencia del miedo del Estado español frente al crecimiento del movimiento independentista en Mallorca, similar al que se experimenta en toda la nación catalana». Los manifestantes nacionalistas exhibieron una pancarta en la que se leía No som espanyols. *Independència*.

(Pág. 8)

Francesc Amengual, atacat per un grup de l'extrema dreta, a la manifestació legal del M.D.T. el passat 31 de desembre.

El 31 de desembre, tingué lloc a Ciutat una manifestació legal del grup independentista "Moviment de Defensa de la Terra" a la que hi assistí com a reporter gràfic el nostre president Francesc Amengual. La provocació d'un grup feixista originà un enfrontament entre manifestants i ultradretans. Francesc Amengual, tal com enregistrà el diari "Balears" del 2 de gener, després de realitzar algunes fotografies dels enfrontaments fou atacat per alguns fatxes amenant-lo seriosament. La intervenció de la policia va permetre que X. Amengual no sofrís cap agresi6. I és que els "salvadors" de la pàtria hispana solen gastar males bromes.

L'Amo en Miquel "Solleric", "PERSONATGE DEL POBLE" per a la nostra revista.

El passat 16 de desembre, just quan tancavem la redacci6 del número 29, tingué lloc a Sant Joan per part de l'ASSOCIACI6 DE LA PREMSA FORANA, l'elecci6 dels tres "Personatges del Poble" que s'elegeixen entre totes les revistes de premsa forana. "Es Molí Nou" com a "Personatge del Poble", al ser un dels millors animadors culturals dels darrers temps a la nostra vila. En que no sortí elegit com un dels tres millors de Mallorca, l'Amo En Miquel rebé un diploma en reconeixement dels seus mèrits.

ROBATORIS EL DIA DELS INNOCENTS

Durant la matinada del passat 28 de desembre es varen produir diversos robatoris a la nostra vila. "Correus" i dues cases del carrer de Sant Martí foren l'objectiu dels lladres que aconseguiren fer-se amb unes 100.000.-ptes.

MOVIMENT DEMOGRÀFIC

JOANA Mre BARCELÓ BARCELÓ, passava a millor vida el 20 de desembre als 88 anys.

ANTÒNIA FONT MESTRE, ens deixava dia 4 de gener als 79 anys.

FRANCESC AMENGUAL GARI, passava a millor vida dia 5 de gener als 71 anys.

DESCANSIN TOTS EN PAU.

GABRIEL PALMER LAS, arribava a aquest món el 9 de desembre alegant la llar dels seus pares Maties i Joana. **ENHORABONA !.**

Noticiari de la Vila

Diversos esdeveniments culturals han animat de forma notable les Festes de Nadal a Vilafranca. Per una part el Col·legi Públic organitzà una exposició de felicitacions de Nadal en el Saló d'actes de "Sa Nostra" i que ha comptat amb una excel·lent participació d'escolars

La missa del gall d'enguany ha estat una de les més vistoses de les que poguem recordar. Els nins de pàrvuls de Ca Ses Monges i el grup "Aires Vilafranquins" amb els villancets dels primers i el ball de l'ofrena dels segons amb el cant de la xibilla i de la coral parroquial portaren a terme un bon combinat nadalenc durant la nit bona, a una església gairebé plena.

Durant l'horabaixa del diàluns de Nadal e cinema

Molta participació en el concurs escolar de felicitacions nadalenques

parroquial es va omplir per presenciar l'actuació de la Coral "Els Brulls" i de nou dels nins i nines de pàrvuls. En una primera part els pàrvuls de Ca Ses Monges cantaren el villancets "Fum, fum" i "El Dimoni escuat". Els maternals per la seva banda interpretaren "La caseta i la pastoreta". A la segona part ens oferiren un bon repertori interpretant: "Cançó de bressol", "Cant dels ocells", "On anau?", "Joia", "Dolça cançó de la nit de Nadal", per acabar la coral fou arriendada pe Pare Llorenç Caldentey interpretant magníficament l'Adeste Fideles, cançó que va esser acompanyada pel nombrós públic.

Animada festa de nadal amb els pàrvuls i la coral "Els Brulls"

FOTOS: BARTOMEU CATALÀ.

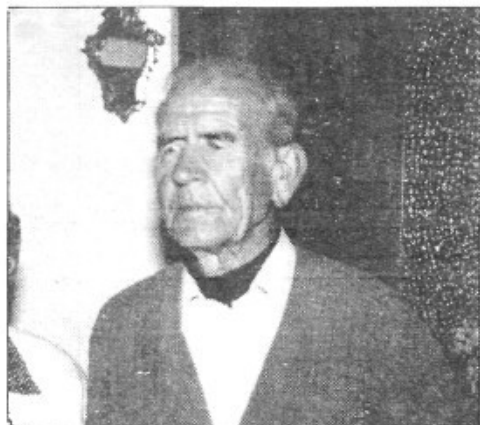
REVISTA EDITADA PER L'O.C.B.-VILAFRANCA

c/. Joan Barceló, 29. (Vilafranca).

Dipòsit legal: PM-366-1986.

HAN COL·LABORAT EN AQUESTA EDICIÓ: Francesc Amengual, Miquel Barceló, Bartomeu Barceló, Antònia Bauzá, Joan Bauzá, Bartomeu Català, Tomeu Català, Pere Fons, Biel Montserrat, Jaume Nígorra i Catí Rosselló.

ELS ARTICLES SIGNATS EXPRESSEN UNICAMENT L'OPINIÓ DELS SEUS AUTORS.

Les bufarelles terres del pla el veren néixer. Les bufarelles terres del pla el veren créixer. Emperò, les bufarelles terres del pla no el veren partir. Amb el temps, l'Amo En Tomeu, aprimant el fil de la vida ens ensenyà a caminar pels camins de l'enteniment i de la concòrdia. Bon analista, de la realitat, del present, es convertí de vell republicà a jove demòcrata respectant sempre tots els ideals.

Hi ha homes que lluiten un dia i es converteixen en homes bons. Hi ha homes que lluiten dies, setmanes i fins i tot mesos, aquests són homes molt bons. Hi ha, llavors, homes que lluiten sempre i aquests són els imprescindibles. I Bartomeu Estrany era d'aquesta darrera fornada, dels imprescindibles, dels quals del realisme lluiten per acabar amb les filferrades entre les persones.

Record que en llargues xerrades es solia qualificar com un home "internacionalista" i es mostrava esperançat de que qualche dia hi hagi un món sense fronteres. Molt il·lusionat amb la joventut, es contagià del seu esperit de lluita, llaurant amplis espais amb gra d'esperança. Allunyat de qualsevol extremisme i des de la moderació, l'Amo En Tomeu afermencà en tot moment el que "avui l'orgull i valentia de l'home consisteix en fer la pau i no la guerra". Frases de gran relleu humà i de contingut realista romandran impregnades en el Full que ell mateix empenqué. Amb humor i esperit jovegaire captivà l'amistat de tots i alhora de comunicar-se el temps s'aturava. Bartomeu Estrany, el sempre respectuós i tolerant Tomeu Puil, es marxà silenciosament amb els seus joves 74 anys. Emperò, el jove DEMÒCRATA ens deixà amb unes quantes lliçons de sana convivència.

Miquel Barceló.

Festes de Sant Antoni

